

தமிழ்நாடு

கார்த்திகை 15 1989

ஒரு தோழியின் குரல்

ஒவியம்: கே.கிருஷ்ணராஜா

TAMIL REFUGEE

3

ஈழம் எனும் உணர்வு வளர

ஈழத்துத் தமிழ் மக்களின் வரலாறு கலை
கலாச்சாரம் பண்பாடு பற்றிய அறிவினை வளருங்கள்.
இவை பற்றிய ஏடுகள் நூல்கள் கல்வெட்டுகள்
என்பனவற்றைப் பாதுகாவுங்கள். பலரும் இவற்றை
அறியும்வண்ணம் பிரசுர வசதியினை ஏற்படுத்துங்கள்.

தமிழ் மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களின் எல்லைகளை
நிர்ணயித்து அப்பிரதேசங்களைப் பொருளாதார ரீதியில்
வளம்படுத்த உதவுங்கள்.

ஈழத்து நாட்டுக் கூத்து கிராமிய நடனங்கள் நாடகங்கள்
கிராமியப் பாடல்கள் என்பனவற்றை அழியவிடாது
பாதுகாவுங்கள். இவைகளை நூலுருவில் ஒளி-ஒலிப்
பதிவில் வெளிக்கொணர பொருளாதார உதவியினை
அளியுங்கள். இவற்றில் ஈடுபடும் கலைஞர்களை
ஆதரியுங்கள். இக்கலைகளைப் பரப்புங்கள்.

ஈழத்து நாதஸ்வர மேள இசைக் கலைஞர்களை
ஆதரியுங்கள். பொருளாதாரரீதியில் இவர்களுக்கு உதவி
செய்வதன் மூலம் இக்கலையினை வளர்க்க உதவுங்கள்.

ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தமது எழுத்துக்களை நூல்களாக
வெளியிடுவதற்குப் பொருளாதார வசதியற்று
இருக்கின்றார்கள். இவர்களுக்கு உதவுங்கள். இவர்களது
நூல்களை வாங்கி வாசியுங்கள். நண்பர்களுக்கு
அறிமுகப்படுத்துங்கள். பிற நாட்டு மொழிகளில் மொழி
பெயர்த்துப் பிரசுரியுங்கள்.

ஈழத்து ஓவியர்கள் சிற்பிகள் படப்பிடிப்பாளர்கள்
என்போரும் தமது ஆக்கங்களை வெளிக்கொணர
பொருளாதார வசதியற்று இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு
உதவுங்கள். இக்கலை வெளிப்பாடுகளை மக்களிடையே
கொண்டு செல்ல கண்காட்சிகளை ஏற்படுத்துங்கள்.
அறிவினை ஆர்வத்தினை மக்களிடையே வளருங்கள்.

வெளிநாட்டில் வாழும் உங்கள் குழந்தைகளுக்குத் தமிழ்
மொழியைப் போதியுங்கள். வீட்டினில் குழந்தைகளுடன்
தமிழில் கதையுங்கள். தமிழர்களின் கலை கலாச்சாரம்
பண்பாடு சரித்திரம் என்பனபற்றி அவர்களுக்குக் கூறுங்கள்.
அவர்களைத் தமிழர்களாக வளருங்கள்.

தமிழ்நாடு

மண்ணை மறந்தவர்கள்

உலகெங்கணும் பரவியுள்ள
தமிழர்களின்
விடிவுக்காய் வெளிவரும்
மாத இதழ்

புதியழுத்துக்கள்
விமர்சனங்கள்
ஒவியங்கள்
புகைப்படங்கள்
சந்தா நன்கொடை
ஆகிய அனைத்துத்
தொடர்புகளுக்கும்

Tamil Refugee
Tamil Refugee Action Group
Unit 2, 2nd Floor
Millmead Business Centre
Millmead Road
London N17 9QU
Telephone: 01-365 0900

ஆண்டுச் சந்தா £9.00
வெளிநாடுகள் £12.00

ஆசிரியர் மு.நேமிநாதன்

உலகின் பல பாகங்களிலும் வசிக்கும்
தமிழர்களுட் பலர் தம் தாய் நாட்டினை
மறந்தவர்களாய் உள்ளனர்.

ஈழத்தில் இடம்பெறும் அந்நிய ஆக்கிர
மிப்பு அரசு பயங்கரவாதம் கொலைகள்
சித்திரவதைகள் என்பன பற்றி இவர்கள்
அக்கறைப்படுவதாயில்லை.

தமிழ் பேசும் மக்களின் தேசிய விடுதலைப்
போராட்டத்தின்போது அநாதைகளைக்கப்
பட்டோர் விதவைகளானோர் ஊனமுற்றோர்
இன்று எவ்வாறு வாழ்கின்றனர் என்ப
தனைப்பற்றியாவது இவர்கள் சிந்திப்பது
கிடையாது.

தானும் தனது குடும்பமும் எனும் மிகக் குறுகிய
வட்டத்தினுள் சுயநலமிகளாக இவர்கள்
வாழ்கின்றனர்.

இத்தமிழர்களுள் விதிவிலக்கான சிலர் தேர்
ஒன்றினைச் செய்து இலண்டனில் வீதி
வழியாக இழுப்பதும் உண்டு. அல்லது அர்த்தம்
தெரியாது தூரன்போரைக் கோலாகலமாக
நடாத்துவதுமுண்டு. இதுவே அவர்களது
பொதுப்பணியாம்.

இதற்கும் அப்பால் பொதுப்பணி சமூகப்பணி
என்பனபற்றி இவர்கள் எதுவுமே அறிய
விரும்புவதில்லை.

மனதையும் பார்வையையும் இறுக மூடிக்
கொண்ட இவர்கள் சொற்ப காலத்தினுள் தமது
மொழியினையும் கலாச்சாரத்தையுங்கூட துறக்கத்
தயங்கார்.

இவர்களை நாம் என்ன செய்யலாம்?

சுயநலச் சுவர்களுக்குள்ளிருந்து

இவர்களை எவ்வாறு வெளிவரச்
செய்யலாம்?

செ.திருமுருகன்

தமிழ் அகதிகள்

தமிழ் அகதிகள் செயற்பாட்டுக் குழுவினர் தமிழகதிகளின் நலனுக்காகச் செய்துவரும் பலதரப்பட்ட செயல்களைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்ட நோர்வே நாட்டு அதிகாரிகள் இங்கிலாந்திற்கு வந்து செயற்பாட்டுக் குழுவினருடன் அண்மையில் உரையாடினர். இக்கட்டுரை அதனைப்பற்றியதே.

நோர்வே அதிகாரிகளுடன் ஒரு சந்திப்பு

நோர்வே நாட்டின் குடிவரவுப் பணிப்பாண்மை அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த ஆறு அலுவலர்களைத் தமிழ் அகதிகள் செயற்பாட்டுக் குழுவினரும் தமிழ் அகதி வீட்டு வசதிக் கழகத்தினரும் கார்த்திகை 7ஆம் திகதி சந்தித்துப் பேசி பரஸ்பர அனுபவங்களையும் பட்டறிவுகளையும் பரிமாறிக் கொண்டனர். இந்தச் சந்திப்பு தமிழ் அகதி வீட்டு வசதிக் கழகத்தின் அலுவலகத்தில் நடைபெற்றது. நோர்வே குடிவரவுப் பணிப்பாண்மைச் சபையின் சார்பில் பின் வருவோர் கலந்து கொண்டனர்:--

(1) Mrs. Berit Alfsen, உதவிப் பணிப்பாளர் தலைமையதிபதி குடிவரவுப்பணிப்பாண்மை அலுவலகம், ஒஸ்லோ (2) Mr. Geir Leo Setler சிரேட்ட விணைப்பாட்டலுவலர், குடிவரவுப் பணிப்பாண்மை அலுவலகம் (3) Ms Janicke Boe, Region Vest, Bergen, (4) Mr Oyvind Hamre, Region Sud, Kristianssand (5) Ion Frames Mostad, Region Ost, Oslo (6) Mr Erling Scholer, Region Mdt-Norge, Trondheim. (7) Ms Liv Anerud Tangen, Region Indre Ostland, Gjovik. (8) Roald As, Region Nord, Narnk. ஐக்கிய இராச்சியத்தில் தமிழகதிகள் அனுபவிக்கும் வசதிகள், வசதியினங்கள் பற்றி அறிய விரும்பிய நோர்வே தேசத்து அலுவலர்களுக்கு இந்த நாட்டு நிலைவரங்களையும், அகதிகளின் அவலங்களையும் விளக்கி உரைத்தார் தமிழகதி செயற்பாட்டுக் குழுவின இணைப்பலுவலர். தமிழீழத்தில் 1977ஆம்

ஆண்டு தொடங்கி இற்றைவரை நடைபெற்று வரும் இனப்படு கொலைகளாலும் வன்முறைகளாலும் நாட்டை விட்டு வெளியேறும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு, பிள்ளைகளையும் குடும்பங்களையும் பிரிந்து, உற்றாரையும் உறவினரையும் தவிக்க விட்டு ஐக்கிய இராச்சியத்தில் தஞ்சம் கோரி நுழையும் தமிழரைப் பிரித்தானிய அரசு தயவு தாட்சணணியமின்றி நாடாத்துகின்றது என்பதை அந்த இணைப்பலுவலர் விளக்கி உரைத்தபோது நோர்வே அதிகாரிகள் அதிர்ந்து போயினர். அல்லற்பட்டு ஆற்றாது, அழுது, கண்ணீர் விட்டு, எம்மை முன்பொருகால் ஆண்ட பிரித்தானியா இந்த அவலநேரத்தில் எம்மை ஆதரிக்க வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையோடு வரும் அகதிகளைப் 'பொருளாதார அகதிகள்' என்றும் 'போலி அகதிகள்' என்றும் குறிசுடும் பிரித்தானிய அரசின் போக்கு ஐ. நா. சபையின் கோட்பாடுகளுக்கு மாறானது என்று அந்த இணைப்பலுவலர் சுட்டிக்காட்டினார். 1977 வரை இலங்கையை விட்டு வெளியேறாத சூழத் தமிழர் இலங்கையை விட்டு வெளியேறுவதற்கான காரணம் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து அதற்கான ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கையை எடுக்காமல், வெறுமனே காவுநரைப் பொறுப்பாக்கும் சட்டம் போன்ற அறம் பிறழ்ந்த சட்டங்களை இயற்றுவதன் மூலமும், வானூர் தியிலிருந்து பயணிகள் இறங்க முன்னரே வானூர்திக்குள் ஏறிப் பயணிகளைச்

சோதனையிட்டு, அகதிகள் எனக் காணப்படுவோரை அப்படியே அதே வானூர்தியில் திருப்பி அனுப்புவதன் மூலமும் பிரித்தானியா மனிதாபிமானமற்ற முறையில் நடந்து கொள்கின்ற உண்மையை அந்த இணைப்பலுவலர் அழகாகவும் ஆணித்தரமாகவும் எடுத்துரைத்தார். ஈழத் தமிழரைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களை உண்மையான அகதிகள் எனக் கொள்ள மறுத்த பிரித்தானிய அரசு 'இனத்துக்கு ஒரு நீதி' என்ற வகையில் தமிழ் அகதிகளுக்கு ஒரு சட்டமும் ஏனைய இனத்து அகதிகளுக்கு வேறொரு சட்டமும் பிரயோகித்த அநியாய நிலையைக் கோடு கீறிக் காட்டினார். விதிவிலக்கான அனுமதி கொடுக்கும்போது தமிழர் அல்லாத தஞ்சம் கோரிசுளுக்கு முதற் தடவையில் ஓராண்டும், அதன் பின்னர் மூன்றாண்டும், அம்மூன்றாண்டின் முடிவில் இன்னொரு மூன்றாண்டும் கொடுத்து அதன்மூலம் ஏழாண்டுகள் முடிந்ததும் நிரந்தரமாக இங்குவாழ்வதற்கான தகுதியை கொடுத்தது என்றும், தமிழினத்தை பொறுத்த வரையில் இந்தச் சட்டத்தை முறித்து ஒவ்வொரு தடவையும் ஓராண்டு நீட்டம் மட்டுமே கொடுத்தது என்றும் சுட்டிக் காட்டினார். தமிழகதி செயற்பாட்டுக்குமுவின ஓயா உழைப்பாலும் ஏனைய மனித உரிமை பற்றிய தாபனங்களின் முயற்சியாலும் இந்த அநீதி இவ்வாண்டு வைகாசி மாதத்தில் இருந்து நீக்கப்பட்டிருப்பதாக அந்த இணைப்பலுவலர் கூறினார்.

தமிழகதி வீட்டு வசதிக்கழகத்தின் பணிகள் பற்றிப் பேசிய அதன் இணைப்பலுவலர் தமது பணிகள் அகதிகள் இருப்பதற்கான வீடுகளைப் பெற்றுக்கொடுப்பதோடு நின்றுவிடவில்லை என்றும் விமானநிலையத்தில் தொடங்குகின்ற தமது பணி அகதிகளுக்குரிய சமூகநல உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொடுத்தல், அவர்களுக்கான சுகாதார வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் அகதிகளின் கல்வி மேம்பாட்டுக்கான வசதிகளை உண்டாக்கிக் கொடுத்தல் என்பன வரை நீடிக்கின்றது என்றார். இந்த நாட்டின் வீட்டுவசதிக்கழகங்களும், உள்ளூர் அதிகார சபைகளும், கிறிஸ்தவ சபைகளும் தமக்குச் செய்கின்ற உதவிகளைப் பாராட்டிக்கூறிய

இணைப்பலுவலர் தம்மிடம் தற்போது இருக்கும் வீடுகள் போதாது என்றும் ஒவ்வொரு வாரமும் இந்த நாட்டு விமான நிலையங்களில் வந்திறங்கும் 15-20 இடைப்பட்ட தமிழ் அகதிகளுக்கு வீடுகள் கொடுக்க முடியாமல் இருப்பதாகவும் கூறினார். இந்த நிலை நீடித்தால் தமிழ் அகதிகள் தெருவோரங்களில் தங்கவேண்டிய நிலை ஏற்படக்கூடும் என்றும் பிரித்தானியா அரசாங்கம் இது தொடர்பில் கவனம் செலுத்தல் அவசியம் என்றும் கூறினார். இரண்டு இணைப்பலுவலர்களும் கூறியவற்றைக் கூர்ந்து கவனித்துக்கொண்டிருந்த நோர்வே நாட்டு அலுவலர்கள் தம் நாட்டில் நந்தமிழர்கள் நடத்துகின்ற வாழ்க்கை பற்றிச் சொல்லுற்றார்கள்.

'உங்கள் இனம் பெருமைப்படக்கூடிய ஒர் இனம், எங்கள் நாட்டில் ஈழத்தமிழர்கள் ஊக்கத்தால் உயர்கிறார்கள், உயர்ந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள் என்று அந்த அதிகாரிகளுள் ஒருவர் சொன்னபோது அந்தக் கூட்டத்தில் இருந்த தமிழர்கள் பெரிதும் மகிழ்ந்தனர். மற்ற நாட்டு அகதிகளோடு ஒப்பிடும் போது தமிழ் அகதிகள் தம்பாட்டில் முன்னேறி விடுகிறார்கள். அவர்கள் வேலை தம்மிடம் வரும்வரை காத்திருப்பதில்லை. வேலையைத் தேடி அவர்கள் போகிறார்கள். அதனால் நோர்வே அரசாங்கத்தின் பிரச்சினை தீர்ந்து போகின்றது.

'ஊக்கமும் உற்சாகமும் உழைப்பும் இளமைத் துடிப்பும் அபரிமிதமாக இருப்பதனால் சில சமயங்களில் ஈழத்தமிழர் சட்டத்தோடு உரோஞ்சி நாட்டிலே சிறு பரபரப்பை ஏற்படுத்துவது சகஜமானாலும் அவர்களுடைய புத்திக் கூர்மையையும் புதியன காணும் பாங்கையும் பார்க்கும்போது அச்சிறு தவறுகள் சட்டென மறைந்து விடுகின்றன என்றார் இன்னொரு அதிகாரி.

ஈழத்தமிழர்கட்கும் நோர்வே நாட்டினருக்கும் இடையிலான உறவு நீண்டகால உறவு என்பதாலோ என்னவோ தமிழ் அகதிகள் எங்கள் சமூகத்துடன் எளிதில் ஒட்டிக் கொண்டு விடுகிறார்கள். சமூகத்துடன் ஒன்றித்துப்

போகும் முயற்சி (social integration) என்ற முயற்சிக்கு அவசியம் இல்லாதவாறு தமிழர் எம்முடன் ஐக்கியப்படுகின்றார்கள்

என்றார் இன்னொரு பெண் அலுவலர். 1950 ஆம் ஆண்டளவில் அங்கு வந்த தமிழ்க் குடும்பங்கள் சிலவற்றைத் தமக்குத் தெரியும் என்றும் அவர்கள் தம்முடைய உறவினர்கள் போன்ற உணர்வு தமக்கு உண்டு என்றும் அந்தப் பெண்மணி சொன்னார்.

நோர்வேயில் உள்ள அகதிகளின் எண்ணிக்கை அளவில் சிறியதாயினும் அவர்கள் கறுசுறுப்பாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் வாழ்வதாக ஒரு அதிகாரி சொன்னார். அவர்களுட் பெரும்பாலோர் மீன் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளில் பல்வேறு தரங்களில் பணிபுரிவதாகவும், அவர்களுடைய பிள்ளைகளின் கல்வி தடையின்றி முன்னேறுகின்றதென்றும் கல்வி தொடர்பில் நோர்வே அரசு கூடுதலான அக்கறை செலுத்தி வருகின்றதென்றும் சொன்னார்.

அகதிகள் பற்றிய நோர்வே நாட்டின் கொள்கை என்ன என்று கேட்ட போது அவர்கள் தந்த மறுமொழி ஆனந்தம் தந்தது. அகதியாக ஒருவரை ஏற்க முன்னர் நாம் பல சோதனைகளைச் செய்து தான் அகதியாக ஏற்கிறோம். ஆனால் அகதி என்று எம்மிடம் வந்தவரை நாம் திருப்பி அனுப்புவதில்லை. திருப்பி அனுப்பக் கூடாது என்பது எமது நாட்டின் கொள்கை. அகதி என்ற அந்தஸ்தினைக் கொடுக்க முடியாதவர்களுக்கு நாங்களும் விதிவிலக்கான அனுமதி கொடுத்து உள்நுழைய விடுகிறோம். இந்த விதிவிலக்கான அனுமதி எமது குடிவரவு குடியகல்வுச் சட்டத்தின் ஒரு பகுதி. விதிவிலக்கான அனுமதி அளிக்கப்பட்ட எவரும் இதுவரை திருப்பி அனுப்பப்படவில்லை. அனுப்பும் உத்தேசமும் இல்லை. காலப்போக்கில் அவர்கள் நமது நாட்டவர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப் படுவார்கள் என்றே நினைக்கிறேன் என்றார் ஓர் அதிகாரி. வெள்ளை நிற அகதிக்கு ஒரு கொள்கை கறுத்த நிற அகதிக்கு இன்னொரு கொள்கை என்று இரு

கொள்கைகள் நோர்வே நாட்டில் இல்லை என்பதை வற்புறுத்தினார் ஒரு பெண் அதிகாரி. நோர்வே நாட்டிடம் தஞ்சம் கோரியவர்களுள் 60 சதவீதமானோர்க்கு விதிவிலக்கான அனுமதி வழங்கப்பட்டிருப்பதாகவும் 6 சதவீதமானோர்க்கு முழு அகதி அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டிருப்பதாகவும் அதிகாரி ஒருவர் தெரிவித்தார். 'அகதி நிலை கோரிய ஒருவரின் விண்ணப்பம் மறுக்கப்பட்டால் அந்த மறுப்பிற்கு எதிராக அவர் மேல் முறையீடு செய்ய முடியுமா' என்று கேட்கப்பட்ட ஒரு கேள்விக்கு மறுமொழி கூறிய அதிகாரி, 'மேல்முறையீடு செய்யும் உரிமை மட்டுமல்ல, அந்த மேல்முறையீட்டு வழக்கைக் கொண்டு நடத்துவதற்கான சட்டவல்லுனரையும் பேச்சு மொழி பெயர்ப்பாளரையும் கூட நாம் கொடுக்கிறோம்' என்றார் அவர். அகதிகளின் கல்வி மேம்பாட்டிற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றீர்கள் என்று அவர்களைக் கேட்டபோது, ஆண்டொன்றிற்கு 500 மணித்தியாலங்கள் வரை, அதாவது கிழமைக்கு பத்து மணித்தியாலங்கள் வரை இலவசக் கல்வி வழங்கி வருவதாக அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மேலும் இந்த ஆண்டு மட்டும் அகதிகளின் நல்வாழ்விற்கு என 40 கோடி பவுண் நோர்வே அரசாங்கத்தால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற செய்தியையும் அதிகாரி ஒருவர் வெளியிட்டார். தமிழ் அகதிகள் நோர்வே மொழியைப் பயில்வதில் ஆர்வம் காட்டுகின்றார்களா என்ற கேள்விக்கு அந்த அதிகாரி, "அது திருப்திகரமாக இல்லை" என்றார். ஆங்கிலத்தில் ஆற்றல் கொண்டிருப்பதாலோ என்னவோ அவர்கள் நோர்வே மொழியைப் பயில்வதில் ஊக்கம் காட்டவில்லை. ஆனால் நோர்வே மொழியை சீக்கிரம் படிப்பது நாட்டுக்கும் நல்லது தமிழர்களுக்கும் நல்லது என்று ஆலோசனை கூறினார் அவர். மொத்தத்தில் அந்தச் சந்திப்பு எம்மைச் சிந்திக்க வைத்துள்ளது. அது புகட்டிய பாடம் என்னவென்றால் உழைப்பும் ஒழுக்கமும் இருந்தால் சென்ற இட மெல்லாம் எமக்குச் சிறப்புண்டாகும் என்பதே. இதை ஏனைய நாடுகளில் வாழும் தமிழகதிகள் உணர்ந்தால் எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும்.

ஓர் அறிமுகக் குறிப்பு

கவியர்

தமிழ் அவைகாற்று கலைக்கழகத்தின் முகமில்லாத மனிதர்கள் நாடகம் லண்டனில் முதல்முறையாகக் கார்த்திகை மாதம் 25ம் திகதி வெம்பிளி கோபலன்ட் பாடசாலை மண்டபத்தில் மேடையேறுகின்றது. இலண்டனில் இயந்திரச் சூழலில் வாழும் எம்மவருக்கு இந்நாடகம் மிகவும் சுவாரசியமான அனுபவமாக இருக்கும் என நம்பலாம். இந்நாடகம் நகரவாழ் படித்த மத்தியதர மக்களின் வாய்ப்பாடு முறையான வாழ்க்கையை நகைச்சுவையுடன் விரைவான உயிப்பான காட்சிப்படிமங்களாக வெளிப்படுத்துகின்றது.

நாடகத்தின் உட்பொருளுக்கேற்ப தவிர்க்க முடியாதபடி அதன் வடிவத்திலே பல புதுமைகளும் இடம்பெறுகின்றன. எழுத்தாளர் என்றொரு பாத்திரம். நாடகத்தள் இருந்து, நாடகத்தைப் பார்த்து, நாடகத்தை எழுதும் நாடக ஆசிரியன் அவன். பழைய கால அண்ணாவிபோல சுருக்கமான பாவனையிலே காட்டப்படும் நிகழ்ச்சிகளில் பாத்திரமாகவும் நிற்பான். சாதாரணத்தில் சாதாரணமான சராசரி மனிதரை வைத்து எப்படி நாடகம் எழுதுவது என்று தெரியாமல் எழுதி எழுதிக் கிழிக்கும் நாடக ஆசிரியன். பின் இச்சாதாரண மக்களை- முகமில்லாத மனிதர்களை- வைத்து நாடகம் எழுத வேண்டுமெனத் தீர்மானித்து பாத்திரங்களைத் தேடுகிறான்.

தாயார் (?) அல்லது ஒரு மூத்த அக்கா அவனது சாப்பாட்டை அடிக்கடி நினைவுபட்டுகிறாள். மானசி, காதலி(?) நாடக மெழுதுவதைப் பற்றிக் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறாள். பின் நாடகப் பாத்திரங்களான

முகமில்லாத மனிதர்கள்

இந்திரஜித், அமல், விமல், கமல் ஆகியவர்கள் நாடகாசிரியருடனேயே உரையாடி நடித்து கதையையும் சம்பவங்களையும் நகர்த்திக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள்.

கல்லூரிப் படிப்பு, அக்காலகட்டத்தில் பேசப்படுபவை, சினிமா இலக்கியம் அரசியல் காதல் இவற்றிற்கு எல்லையே இல்லை. அடுத்தபடியாக, பரீட்சை பின்னர் பரீட்சை முடிவு பற்றிய ஆவல். பின்னர் வேலை தேடல், காதல்(?) கல்யாணம் குழந்தைகள் பதவியுயர்வு வீடு வாங்குதல்..... வேலை அலுவலகம் பைல்கள் தேனீர் போக்குவரத்து மீண்டும் பைல்கள்... ஒன்று இரண்டு மூன்று... வாய்ப்பாட்டு வாழ்க்கை தொடர்கிறது. இது சுற்றிச் சுற்றி வருவதைப்பற்றிய கேள்வி. இது யாருக்கும் சலிப்பூட்டுவதில்லை. ஒரு இந்திரஜித்தைத் தவிர!

மானசி என்ற முக்கிய பெண்பாத்திரம், ஆசிரியரின் காதலியாக(?) மட்டுமல்ல, இந்திரஜித் என்ற முக்கிய பாத்திரத்தின் காதலியாக, தெருப் பெண்ணாக, மற்றொருவரின் மனைவியாக இவ்வாறெல்லாம் ஒரே உடையில் பல்வேறு பாத்திரங்களில் வருகிறாள். இது ஒரு மாதிரிப் பாத்திரமே. நாடகத்தின் அமைப்பில் இது ஒரு தனிச் சிறப்பாகும். இதுநம்நாட்டுநாடகப்பாரம்பரியத்துக்குப் புதிதன்று. இந்நாடகத்தில், பாத்திரங்கள் எல்லாம் மாதிரி மாந்தர்தான். இரண்டு பெண்கள் ஐந்து ஆண்கள் மட்டுமே தோன்றிப் பல்லாயிரக்கணக்கான மனிதரின் கதையைக் கூறுகின்றார்கள்.

மத்தியதர மக்களின் அவசரம், தம்மவரைக் காணும்போது ஏற்படும் அர்த்தமற்ற

வெறுமையான உரையாடல், போலித் தன்மை ஆகியவற்றை எல்லாம் நாடகம் 'சிக் சிக்'கென்று சிறு சிறு காட்சிகளில் இலாகவமாகச் சித்தரிக்கின்றது. பெண் என்றதும் ஏற்படும் பரபரப்பு குசுகுசு பேச்சு, காதல் என்றதும் இருவர் ஒய்வாக உட்கார்ந்து அர்த்தமற்ற விஷயங்களைப் பேசிக் கொண்டிருத்தல், அவற்றின் வழமையான தோல்வி ஆகியவற்றை இந்நாடகத்தில் பார்த்து உணர்ந்து சுவைக்கலாம்.

வட்டத்துள் சுற்றிவரும் மத்தியதர மக்களை அறிவு ஜீவிகளாக ஆக்க, வாழ்க்கையைச் சீட்டாட்டமாகக் கருதி அலைபவர்களை, நம்பிக்கையற்றவர்களை நம்பிக்கையுடைய வர்களாக்க நாடககாசிரியன் தானே பாத்திரமாகத் தோன்றி நம்பிக்கையின் அவசியத்தை வற்புறுத்தவும் நம்பிக்கை ஏதும் இல்லாதவர்களுக்குச் சிந்தித்துத் தெளிவுகாண வழிகாட்டவும் முயலுகிறான்.

வங்க நாடகாசிரியர் பாதல் சர்க்காரின் மூலப்பிரதியைத் தழுவித் தயாரிக்கப்பட்ட இந்த நாடகத்தை க.பாலேந்திரா நெறிப்படுத்தி

உள்ளார். நாடகத்தில் இவருடன் கிருஷ்ண ராஜா ராஜ்குமார் கமலகாந்தன் திவாகரன், ஆனந்தராணி பாலேந்திரா, பத்மா சிவகுமார் ஆகியோர் நடிக்கிறார்கள்.

இந்நாடகம் மார்கழி 2ஆம் திகதி சனிக்கிழமை Lola Jones Hall, Tooting இலும் மார்கழி 3ஆம் திகதி Walthamstow Theatre இலும் மார்கழி 9ஆம் திகதி Wimbledon Methodist Church மண்டபத்திலும் தை 6ஆம் திகதி Eastham Langdon School மண்டபத்திலும் தை 13ஆம் திகதி Lewisham Goldsmith College மண்டபத்திலும் மேடையேறவுள்ளது.

லண்டனில் மழை, பார்வையாளர்கள், எரிகின்ற எங்கள் தேசம், யுகதர்மம், சம்பந்தம், போன்ற வெற்றிநாடகங்களை அளித்த தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகத்தின் இலங்கை மேடையேற்றங்களான கண்ணாடி வார்ப்புகள், ஒரு பாலை வீடு போன்ற நாடகங்கள் நாடக ரசிகர்களின் நினைவிலிருந்து நீங்காதவையாகும்.

Conveyancing!

Before you buy or sell your property write or telephone us for a written estimate of our fees

SOLICITORS with substantial experience can help you with the following:

- * Divorce and Family Matters
- * Motoring Offences
- * Immigration
- * Wills Probate and Administration

- * Criminal and Civil
- * Personal Injuries Cases
- * Landlord and Tenant
- * Unfair Dismissal
- * Liquor Licensing

ALL LEGAL AID CASES UNDERTAKEN

Nalliah & Xavier

Solicitors, Administrators of Oaths, Privy Council Agents

N. Balakrishnan, LL.B.

A. Xavier B.A., Ph.D.(CRIM)

C. Sithamparapillai LL.B., LL.M(Lond.)

Dip. in Air & Space Law (Lond. Inst. of World Affairs)

1 Cravan Park, Harlesden, London NW10 8SX, Tel: 01-965 7186 & 01-965 9307

இலங்கையில் மனித உரிமைகளைப் பறிக்கும் சட்டங்கள்

மனித வாழ்வு பறிக்கப்படுவதோ அல்லது ஒருவர் சித்திரவதைக்குள்ளாக்கப்படுவதோ மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகளிற்கு முரண்பட்ட செயலாகும். இச்செயல் ஒரு நாட்டில் அவசரகால நிலமை அமுற்படுத்தப்பட்ட வேளையிலுங்கூட இடம்பெறலாகாது. மாறாக இச்செயல் இடம்பெறின் அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர் அல்லது அவரின் உறவினர் இழைக்கப்பட்ட கொடுமைக்காக நீதிமன்றம் ஒன்றில் குற்றவியல் அல்லது வேறு பொருத்தமான நடவடிக்கை மூலம் குற்றம் புரிந்தவரீது நடவடிக்கை எடுக்கவும் நிவாரணம் பெறவும் உரிமை உடைய வராவார். இது பாதிப்புக்குள்ளானவரின் அடிப்படை உரிமைகளில் ஒன்றாகும்.

ஆனால் இலங்கை அரசாங்கமானது பயங்கரவாத நடவடிக்கையைக் கட்டுப்படுத்துதல் என்ற போர்வையில் பல்வேறு தான் தோன்றித்தனமான சட்டங்களை ஆக்கி வருகின்றது. இச் சட்டங்களானவை உலக ரீதியாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவரும் மனித உரிமைகளை மதிக்காததோடு நாட்டின் அரசியற் சட்ட உறுப்புரைகளுக்கும் மாறாக அமைந்துள்ளன.

இலங்கையில் அண்மையில் அமுற்படுத்தப்பட்ட பின்வரும் இரு சட்டங்கள் சர்வதேச மனித உரிமை ஸ்தாபனங்களினால் பலத்த கண்டிப்பிற்கு உள்ளாகியுள்ளன. (1) 1988 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 7 ஆம் திகதி இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட நட்பு பாதுகாப்பு உத்தரவாதச் (திருத்தம்) சட்டம். (2) இறந்த வரின் உடலை விசாரணையின்றி அப்புறப்படுத்தும் அவசரகால நிலையின் கீழான விதிகள்.

நட்பு	பாதுகாப்பு	உத்தரவாதச்
(திருத்தம்) சட்டமானது	1982 ஆம் ஆண்டு	ஆண்டு
ஆக்கப்பட்ட	மூலச்சட்டத்தில்	திருத்தம்
கொணர்வதற்காக		இயற்றப்பட்டது.
இச்சட்டத்தின்கீழ்	பாதுகாப்புப்	படை
அங்கத்தவர் அல்லது ஏதேனும் அரசு அதிகாரத்தின் கீழ் செயற்படும் ஒருவர் தான் புரியும் செயல்களிலிருந்து பாதிக்கப்படாத தன்மையினை அனுபவிப்பார்.		
அதாவது மேற்கூறியோரால் புரியப்படும் செயல்கள் சட்டபூர்வமாக அல்லது சட்டபூர்வமற்றதாக அல்லது மனித உரிமைகளை மீறுவதாக இருப்பினும் அச்செயல் நல்லெண்ணத்துடன் புரியப்படுமாயின் இச்சட்டத்தினால் அச்செயலைப் புரிந்தோர் காப்பாற்றப் படுகின்றனர். சுருங்கக்கூறின் பாதிக்கப்பட்டவர் அல்லது அவரின் உறவினர், குற்றம் புரிந்தோரீது எவ்வித குடியியல் அல்லது குற்றவியல் அல்லது வேறு நடவடிக்கையையும் எடுக்க முடியாது தடுக்கப்படுகின்றார்.		

1982 ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட மூலச் சட்டம் 1977 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் செய்யப்பட்ட செயல்களுக்கு மட்டுமே பாதிப்பில்லாத தன்மையினைக் (Immunity) கொடுத்தது. ஆனால் 1988 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் கொண்டுவரப்பட்ட இத்திருத்தச் சட்டம், 1977 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் தொடக்கம் 1988 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 16ம் திகதி வரையில் புரியப்பட்ட அனைத்துச் செயல்களுக்கும் பாதிப்பில்லாத தன்மையினை வழங்கியது.

குறிக்கப்பட்ட ஆட்களால் நல்லெண்ணத்துடன் புரியப்படும் குறிக்கப்பட்ட நடத்தைகள் தொடர்பாகப் பாதிக்கப்பட்டவர் எந்த நடவடிக்கையையும் எந்நீதிமன்றத்திலும்

தொடரப்படலாகாது என்பதே இச்சட்டம் கூறும் பிரதான விடயம். மேலும் இச்சட்டமானது அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்போ அல்லது பின்போ நீதிமன்றம் ஒன்றில் பாதிப்பாளர் ஒருவரால் தொடரப்பட்ட சட்ட நடவடிக்கையும் வெற்றும் வெறிதானதும் ஆக ஆகின்றது எனவும் கூறுகிறது.

(1) பாதுகாப்புப் படையினர், (2) அரசாங்க அங்கத்தவர், (3) அரச ஊழியர், அரச அதிகாரிகள் (அரசாங்க அதிபர், மாவட்ட வருவாய் அலுவலர்) (4) அரச அதிகாரி ஒருவரின் அதிகாரத்தின்கீழ் நல்லெண்ணத்துடன் செயற்பட்டதாகக் கூறும் ஒருவர், ஆகியோரே இச்சட்டத்தினால் காப்பாற்றப்படுபவர்களாகும். இவர்களது செயல்களே பாதித்தன்மையைப் பெறுகின்றன. எனவே மேற்கூறிய இரு சட்டங்களும் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை மீறுவதாக உள்ளன.

நல்லெண்ணத்துடனும் பொது நன்மைக்காகவும் செய்யப்பட்ட செயல்களையே இச்சட்டம் பாதுகாக்கிறது எனவும் இதனை நிரூபிப்பதன் மூலமே மேற்குறிப்பிடப்பட்டவர்கள் பாதிப்பின்மையினை அடைவர் எனவும் அரசு கூறுகின்றது. எனினும் இவற்றைக் குற்றம் சாட்டுபவரா அல்லது குற்றம் சாட்டப்பட்டவரா நிரூபிக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி சட்டம் எதுவும் கூறவில்லை. எது எப்படி இருப்பினும் நடைமுறையில், நல்லெண்ணத்தையும் பொது நன்மையையும் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட அதிகாரிகள் இலகுவில் கோரிப் பெற முடியும். மேலும் பாரதாரமான அடிப்படை உரிமை மீறல்களைப் புரிவோர் தம்மீது தொடரக்கூடிய சட்ட நடவடிக்கைகளிலிருந்து முற்றாகத் தப்புவதற்கும் இச்சட்டம் வழிகோலுகின்றது.

இலங்கை அரசின் அரசியற் சட்டத்தின்கீழ் (1) அடிப்படை மனித உரிமை மீறல்களிற்கு எதிராக வழக்குகளும் (2) ஆட்கொணர்வு எழுத்தாணை வழக்குகளும் தொடரும் உரிமை பாதிக்கப் பட்டோருக்கு அல்லது உறவினருக்கு உண்டு. இவ்விரு உரிமைகளும்

1988 ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட திருத்தச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்படுகின்றன.

ஆட்கொணர்வு எழுத்தாணை என்பது ஒருவர் கைது செய்யப்பட்ட பின் அவரின் இருப்பிடம் அறியப்படாதபோது அல்லது நீதிமன்ற விசாரணைக்கு அவரைக் கொண்டு வராத தடுப்புக் காவலில் வைத்திருக்கையில் அவரின் உறவினரால் தொடரப்படும் வழக்காகும். இதன்படி, அரசு தன்காவலில் வைத்துள்ள ஒருவரின் முழு உடலையும் உயிருடனோ அல்லது உயிர் இன்றியோ நீதிமன்றத்திற்குக் காட்டவேண்டிய முழுப் பொறுப்பினைக் கொண்டுள்ளது.

இவ்விரண்டு வகை வழக்குகளும் இலங்கையின் உயர் நீதிமன்றத்தில் நூற்றுக்கணக்கில் தொடரப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய வழக்குகளில் நட்டப் பாதுகாப்பு உத்தரவாதச் (திருத்தம்) சட்டத்தின் கீழான பாதித்த தன்மையை அரசு கோரத்தொடங்கி உள்ளது. 1983 ஆம் ஆண்டு ஆடிமாதம் 25 ஆம் 27 ஆம் திகதிகளில் வெலிக்கடைச் சிறைச்சாலையில் 53 தமிழர்கள் சிங்களக் கைதிகளால் கொலை செய்யப்பட்டனர். இக்கொலைக்கு அச்சிறைச் சாலையின் சிறை அதிகாரிகளே துணைநின்றனர். இறந்த தமிழர்கள் இருவரின் உறவினர் அரசைக் கொலைக்குப் பொறுப்பாக்கி அரசியற் சட்டத்தின் கீழ் நட்ட ஈடு கோரி வழக்குத் தொடர்ந்தனர். இவ்வழக்கு 1989 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் 5 ஆம் திகதி விசாரணைக்கு எடுக்கப்பட்டபோது மேற்கூறிய நட்டப்பாதுகாப்புச் சட்டத்தை தனக்கு ஆதரவாகக் காட்டி அரசு இக்கொலைகளுக்குப் பொறுப்பாகாது என அரசு சட்டத்தரணி வாதாடினார்.

1988 ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதத்தில் வெளியான அவசரகால ஒழுங்கு விதி 55FF

இன் கீழ் இறந்த ஒருவரின் உடலை பிரேத பரிசோதனை அல்லது மரணவிசாரணையின்றி அப்புறப்படுத்த வழி செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வதிகாரம்

பொலிஸ் பரிசோதகர் அல்லது பிரதி
 பொலிஸ் பரிசோதகத் தலைமை அதி
 பதியின் உத்தரவின்படி பாதுகாப்பு
 அமைச்சின் அங்கீகாரத்துடன் செயற்படு
 த்தப்படவேண்டும்.

இந்த ஒழுங்குவிதி அதே ஆண்டு கார்த்திகை
 9ஆம் திகதி அரசினால் திருத்தப்பட்டது.
 இதன்படி எந்தவொரு உயர் அமைச்சின்
 அங்கீகாரமும் இன்றி உதவி பொலிசுக்
 கண்காணிப்பாளர் அல்லது இவருக்கு மேலுள்ள
 உயர் அதிகாரி அல்லது இவர்கள் அதிகார
 மளிக்கும் ஒருவர், இறந்தவரின் உடலை
 விசாரணையின்றி அப்புறப்படுத்தும் அதி
 காரத்தினைக் கொண்டுள்ளார். மேலும் ஊரடங்குச்
 சட்டத்தை மீறும் ஒருவரைக் காணும்
 இடத்தில்தவத்தே சுடுவதற்கும் அரசு
 அதிகாரமளித்துள்ளது. 1988ஆம் ஆண்டில்
 ஜனாதிபதியினைத் தெரிவு செய்த சந்தர்ப்
 பத்தில் இவ்வகைச் செயல்கள் பெருமளவில்
 இடம்பெற்றன. 1989ஆம் ஆண்டு தை மாதம்
 11ஆம் திகதி அவசரகால நிலைமை நீக்கப்
 பட்டபோது இவ் அவசரகால ஒழுங்கு விதிகளும்

கைவாங்கப்பட்டன. அவசரகால ஒழுங்கு
 விதிகளின்கீழ் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவருக்கு
 அல்லது கொல்லப்பட்ட ஒருவரின் உறவினருக்கு
 நட்டப் பாதுகாப்பு உத்தரவாதச்(திருத்தம்)
 சட்ட ஆக்கத்தால் நிவாரணம் பெறும்
 உரிமையும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

1977ஆம் ஆண்டிற்கும் 1988ஆம் ஆண்டிற்கும்
 இடையிலான கால எல்லையில் தொடர்ச்
 சியான மனித உரிமை மீறல்கள்
 இலங்கையில் இடம்பெற்றுள்ளன. சித்திர
 வதைகளுடன் அரசின் தடுப்புக் காவலில்
 இருக்கையில் கொல்லப்படுதல், நீதி விசார
 ணைக்கு அப்பாற்பட்ட கொலைகள்
 என்பன இலங்கையின் வடக்குக் கிழக்குப்
 பகுதிகளிலும், தற்சமயம் தெற்கிலும் அரசால்
 புரியப்பட்டு வருகின்றன. இக்காலத்தில்
 புரியப்பட்ட சட்டவிரோத அநியாயமான
 செயல்களிலிருந்து தம்மைப் பாதுகாக்கும்
 நோக்கத்துடனேயே அரசால் நட்டப் பாதுகாப்பு
 உத்தரவாதச்(திருத்தம்) சட்டம் கொண்டு
 வரப்பட்டுள்ளது என்பது மேற்கூறியவற்றிலிருந்து
 தெட்டத் தெளிவாகின்றது.

With Best Compliments

of

Mr. K. P. S. Chetty

Partner

Ambrose Appelbe

Solicitors

7 New Square

Lincoln's Inn

London WC2A 3RA

Phone: 01-733 0081/ 242 7000

ஒளி அணைந்து விட்டதா?

சென்ற ஜனவரி மாதத்தில் ஒரு நாள் ஈஸ்ட் உறாம் முருகன் கோவிலில் பழைய நண்பர் சங்கரலிங்கத்தைச் சந்தித்த போது "பழைய கூட்டாளி இப்போது இங்கேதான் இருக்கிறார். உனக்குத் தெரியாதா?" என்று கேட்டார். அவர் குறிப்பிட்டது முன்பு என்னுடன் ஐந்தாவது வகுப்பிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் வரையில் சகமாணவராக இருந்து, பின்னர் நான் ஈழகேசரி ஆசிரியராக வேலைபார்த்தபோது என்னுடன் சேர்ந்து "கேசரி" என்ற ஆங்கில வார இதழைப் பதிப்பிக்க உதவிய நண்பர் துரைராஜசிங்கம் என்பவரைத்தான். துரை அந்தக் காலத்தில் ஆங்கிலத்தில் கட்டுரை எழுதுவதில் அபார திறமை பெற்றிருந்தார். ஆங்கில நூல்களைத் தேடிப் படித்து எனக்கும் கொடுத்து உதவுவார். ஈழகேசரியில் இருக்கும்போது ஒரு நாள் அவர், "அடிக்கடி நீ இந்தியாவிற்கு யாத்திரை செய்கிறாய். எத்தனையோ கோவில்களை எல்லாம் படம் பிடித்து வருகிறாய். ஆனால் இந்த யாத்திரைகளை எல்லாம் உபயோகமானதாகச் செய்" என்று சொல்லி, ஆங்கிலத்தில் எச்.வி.மோட்டன் என்பவர் எழுதிய *In The Steps Of The Master* எனும் புத்தகத்தை என்னிடம் கொடுத்தார். பலஸ்தீன நாட்டில் ஏசுநாதர் யாத்திரையில் தரிசித்த இடங்களை எல்லாம் மோட்டன் தரிசித்து, தனது பிரயாண அனுபவங்களையும், ஏசுநாதர் வாழ்க்கையில் அவர் பெற்ற அனுபவங்களையும், அவர் காலத்தில் அந்தப் புனித ஸ்தலங்கள் எப்படி இருந்திருக்கும் என்ற வரலாற்றையும் விளக்கும் அற்புதமான நூல் அது. துரையின் அருமையான ஆலோச

னையை ஏற்று, அவரையும் அழைத்துக் கொண்டு 1940 வைகாசி மாதம் தென்னிந்திய யாத்திரையில் நான் பெற்ற அனுபவந்தான் "மாணிக்கவாசகர் அடிச்சுவட்டில்" என்ற பிரயாண நூலாகப் பிறந்தது. அந்த அடிச்சுவட்டில் தொடர்ந்து வந்தவைதான் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் இலக்கியப் பரிசுகளைப் பெற்ற "கௌதம புத்தர் அடிச்சுவட்டில்", "சேக்கிழார் அடிச்சுவட்டில்" என்ற நூல்கள்.

சங்கரலிங்கம் தந்த முகவரியைக்கொண்டு துரையுடன் தொலைபேசியில் பேசுவாய்த்தது. கிட்டத்தட்ட ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பழைய நண்பர் ஒருவருடன் பேசக்கிடைத்ததில் எத்தனையோ விஷயங்கள், எத்தனையோ ஞாபகங்கள், எத்தனையோ இன்ப துன்பங்கள். தனது இலக்கியத்தை ஒரு பக்கத்தில் மூட்டை கட்டி வைத்துவிட்டு, அரசாங்கத்தில் வேளாண்மைத் துறையில் உத்தியோகம் பார்த்து இளைப்பாறிய பின்னர், நெருக்கடி காலத்தில் மதுரையில் தங்கியிருந்து மைசூர் பல்கலைக்கழகத்து எம்.ஏ பட்டத்தில் சித்தியெய்தி, பி.எச்.டி. பட்டத்துக்கு ஆனந்த குமாரசுவாமியின் அறிவியல் தத்துவத்தை ஆய்வு செய்வதில் அவர் ஈடுபட்டிருப்பதாகச் சொன்னார். என்னுடைய இலக்கியப் பணிகளைப்பற்றியும், மதுரை தஞ்சைப் பல்கலைக்கழகங்களுடன் வைத்திருந்த தொடர்புகளையும் தாம் தொடர்ந்து கவனித்து வந்ததாகச் சொன்ன நண்பர், ஒரு முக்கியமான வேண்டுகோளை விடுத்தார். "எழுத்துத் துறையிலும் ஆராய்ச்சித் துறையிலும் முழுநேர

உழைப்பாளியாயிருக்கும் நீ இப்போது மிக
 அவசியமான ஒரு காரியத்தைச்
 செய்யவேண்டும். உன்னால்தான் அது
 ஆகவேண்டும் என்பதால் சொல்கிறேன்.
 யாழ்ப்பாணத்தின் பாரம்பரியம் அழிந்து
 வருகிறது. அழிந்து போய்விடும். ஆகையால்,
The lost Jaffna என்ற ஒரு நூல் உன்
 கையிலிருந்து வரவேண்டும். உன்னால்
 தான் அது முடியும். அவசியம் நீ இதைச்
 செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்
 கொண்ட துரைராஜசிங்கம் பழைய
 புலவர்களைப்பற்றியும் கலைஞர்களைப்
 பற்றியும் மற்றும் அறிவாளிகளைப்
 பற்றியும் ஞாபகப்படுத்திப் பார்த்தார்.
 இந்த அன்புக் கட்டளையைத்தந்த
 நண்பர், மறுநாளே எதிர்பாராத
 நிலையில் காலமாகிவிட்டார் என்ற
 துயரச் செய்தியைக் கேட்க நேர்ந்தது.

அவர் இட்டுவைத்த கட்டளை
 என்னைப் பாதிக்கிறது. கடல் விழுங்கிய

லெமூரியாக் கண்டத்தைப் பற்றிய கதையைப்
 பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் **Lost
 Lemuria** என்ற நூலில் தெரிந்து
 கொண்டோம். ஆனால் மனிதனின்
 கையால் அழிப்பட்டுப்போகும் யாழ்ப்பாணப்
 பாரம்பரியத்தைப்பற்றிய கதையை எப்படி
 எழுதுவது? நிகழ்ச்சிகளைச் சரித்திரம் என்ற
 பெயரில் எழுதலாம். ஆனால் பாரம்பரியம்
 நிகழ்ச்சியல்ல. வாழ்க்கை முறை. அனுட்
 டானங்கள் வாழ்க்கைமுறை வழிவழி
 யாக வந்த நியதிகள் நம்பிக்கைகள்
 அனுபூதிமான்களும் தீர்க்கதரிசிகளும் கல்வி
 மான்களும் விட்டுவைத்த நெறிகள்
 சம்பிரதாயங்கள், சமைத்து வைத்த
 சின்னங்கள் - இவற்றைப்பற்றியெல்
 லாம் நாம் நினைந்து நினைந்து
 நெக்குருகலாம். எப்படி எழுதுவதென்று
 தயங்குகின்றேன். காலம் இடம் கொடுக்க
 வேண்டும். யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

CAPITAL AUTOS

For
 All Mechanical & Accidental Repairs
 &
 Insurance Work

VW AUDI Specialist
 Welding
 Pre MOT Checks

Free Estimate

Computer tuning
 Re sprays
 Recovery Service

We sell VW AUDI 2nd hand car spares & 2nd Hand cars

Contact:

N. Ratha

(Proprietor), 311 Sprowston Mews, Forest Gate, London E7.

(Rear of 311 Roford Road)

Tel: 01-519-6187, 01-519-3041, 0860-570037

வேதாளம் பழையபடி முருக்க மரத்தில் ஏறிய கதை

வ. நவரெத்தினம்

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி

கதை மூன்று

இப்போது ஸ்டேட் கவுன்சில் காலத்துக்கு வருவோம். கௌரவ அங்கத்தவர்களுக்குத் தெரியும், இந்த ஸ்டேட் கவுன்சில் கடைசிக் காலகட்டத்தில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளுமே இந்நாட்டின் அரசு கரும மொழிகளாக இருக்க வேண்டும் என்று. இப்போதைய கௌரவ பிரதம மந்திரி அந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்தவர் என்பது எனக்குத் தெரியும். சோல்பரி கமிஷன் இந்த நாட்டுக்கு வந்த பொழுது அந்தத் தீர்மானம் சட்ட சபையில் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தது. அந்த அடிப்படையில்தான் அவர்கள் நிலைமையை ஆராய்ந்தனர். பின்பு, சோல்பரி சிபார்சு செய்த அரசமைப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்து அரசாங்கம் நடத்திய பொழுது நடந்தது என்ன? இந்த நாட்டின் சரித்திரத்திலேயே மிகவும் கேவலமான வெட்கக்கேடான சம்பவம் அது. அதி-கௌரவ டி.எஸ்.சேனநாயக்கா உயிரோடிருந்தவரையில் அந்தத் தீர்மானத்திலிருந்து பிறழாமல் நடந்து வந்தார் என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ளத்தான்வேண்டும். திரு.எஸ். டபிள்யூ. ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்கா யு.என்.பி யிலிருந்து விலகியபின் தனது சிங்கள மகாசபையைக் கொண்டு இரண்டு தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி அனுப்பியிருந்தார். ஒன்று, பாஷை சம்பந்தமானது. திரு.பண்டாரநாயக்காவின் இந்தப் போக்கை திரு.சேனநாயக்கா வன்மை

யாகக் கண்டித்திருக்கிறார். பாஷையைப் பொறுத்தமட்டில் திரு.பண்டாரநாயக்காவின் ஆலோசனை என்னவென்றால், சிங்களம் மட்டுமே இந்த நாட்டின் ஒரே அரசு கரும மொழியாக இருக்க வேண்டும்; தமிழர்கள் விரும்பினால் தமிழ் கவனிக்கப்படும் என்பது.

அரசியலில் வகுப்புவாத
ஸ்தாபனங்கள்

இதை வன்மையாகக் கண்டித்தார் பிரதமர் டி.எஸ்.சேனநாயக்கா. 24-7-1951 ஆம் திகதி பாராளுமன்றத்திலே பட்ஜட் விவாதத்தில் பேசும்பொழுது திரு.பண்டாரநாயக்காவின் பாஷைத் தீர்மானம் பற்றிக் குறிப்பிட்டு அவர் பேசியதாவது:

"அந்தத் தீர்மானத்துக்கு எங்கள் ஆட்சேபனை என்ன என்பதைச் சொல்லுகிறேன். இப்போதைய நிலைமை சிங்களமும் தமிழும் அரசுகரும மொழிகளாக இருக்கும் என்று இந்தச் சபை தீர்மானித்திருக்கிறது. அதுவே இந்தச் சபையின் தீர்மானம். ஆனபடியால் அதை நிறைவேற்றுவதற்கு அமைச்சர்களாகிய நாங்கள் கட்டுப்பட்டிருக்கிறோம். கௌரவ அத்தனகலை அங்கத்தவரின் தீர்மானத்துக்கு இன்னுமோர் ஆட்சேபனை உண்டு. அதாவது, சிங்களமும் தமிழும் தேசிய மொழிகளாக இருக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் தீர்மானம் எடுத்திருந்தோம். அதை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு கமிஷனை

நியமித்திருக்கின்றோம். கூடுமானவரையில் சிங்களமும் தமிழும் தெரிந்தவர்களைத்தான் அரசாங்க சேவைகளுக்கு எடுத்துவருகின்றோம். நடைமுறையில் அதைக் கடைப்பிடித்து வருகின்றோம். எவ்வளவு கெதியில் சிங்களத்தையும் தமிழையும் அரசகரும மொழிகளாக அமூல் நடத்த முடியுமென்பது இந்தத்துறையில் இயங்கும் சர்வகலாசா லையிலும், பண்டிதர்களிலும் தங்கியுள்ளது. கமிஷன் அதைப் பார்த்துக் கொள்ளும். சிங்களத்தையும் தமிழையும் அரசகரும மொழிகளாக நடைமுறையில் கொண்டு வருவதற்கு எங்களால் இயன்றதை யெல்லாம் செய்து வருகின்றோம். யு.என்.பி கமிட்டிக் கூட்டத்தில் இதையெல்லாம் கட்டிக்காட்டியிருந்தோம். அப்படியிருந்தும் சிங்கள மகாசபை இந்த மாதிரியான தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து தமிழின் நிலைமையைச் சந்தேகத்துக்கு உரியதாகத் தள்ளிவிட்டிருக்கிறது "உண்மையிலே எனக்கு நன்றாக ஞாபகமிருக்கிறது. யு.என்.பி கமிட்டிக் கூட்டத்திலே இந்த சிங்களத்தையும் தமிழையும் அரசகரும மொழிகளாக ஆக்கும் விஷயம் ஆராயப்பட்ட பொழுது, சிலர் கருதினார்கள் சிங்களத்தை மாத்திரம் அப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று. ஏனென்றால் சிங்களவரின் கலாச்சாரம் மிகப் புராதனமானது என்ற காரணத்துக்காக. அப்பொழுது கட்டிக்காட்டப்பட்டது அப்படியென்றால் தமிழர்கள் தங்களுக்கும் ஒரு கலாச்சாரம் உண்டென்று சொல்லுவார்கள்தானே என்று. கடைசியில் சிங்களச் சமூகத்தின் நலத்திற்காக சிங்கள கலாச்சாரம் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமானால் அதேபோல் தமிழர்களின் கலாச்சாரமும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. அதுதான் யு.என்.பியின் தீர்மானம். அதுதான் இந்தப் பாராளுமன்றத்தின் தீர்மானம். அப்படியிருந்தும் இப்பொழுது அந்தத் தீர்மானத்துக்குத் திரிபு கொடுத்து தமிழ் மொழியை

அந்தரத்தில் விடுவது சரியான போக்கல்ல. சிங்கள மகாசபை தங்கள் தீர்மானத்தை அப்படி வகுத்ததற்குக் காரணம் சிங்கள மகாசபை சிங்கள மக்களில்தான் ஆக்கறை கொண்டது என்று விளக்கம் சொல்லப்பட்டது. இலங்கையிலே வகுப்பு வாத ஸ்தாபனங்கள் அரசியலில் ஈடுபடுவதனால் விளையும் அபாயங்களைத் தான் அது காட்டுகிறது." - 24-7-1951 ஹன்ராட். இப்படியான வார்த்தைகளால் திரு.பண்டாரநாயக்காவை அதிகொளரவ பிரதம மந்திரி கண்டித்திருந்தார்.

களனியில் கூடி எடுத்த தீர்மானம்

அதன்பின் யு.என்.பி என்ன செய்தது? திரு.பண்டாரநாயக்கா சிங்களத்தை மாத்திரம் அரசகரும மொழியாக ஆக்குவேன் என்று நாட்டிலே பறை சாற்றிக் கொண்டு திரிந்த பொழுது என்ன செய்தது? அவசர அவசரமாக களனியாவிலே கூட்டம் கூடி தாமும் சிங்களத்தை மாத்திரமே உத்தியோக மொழியாகச் செய்யவாமென்று தீர்மானம் செய்தது. காலஞ்சென்ற பிரதமர் டி.எஸ்.சேனநாயக்கா சொன்னவற்றையெல்லாம் காற்றிலே பறக்க விட்டது. அதுதான் மூன்றாவது வாக்குமீறித் துரோகம் செய்த படலம். தமிழர்கள் இரண்டாந்தரப் பிரஜைகள் என்றது ஊர்ஜிதப்படுத்தப்பட்டது. சோல்பரிக் கமிஷன் இந்த நாட்டுக்கு வந்தபொழுது சிங்களம், தமிழ் இரண்டு பாஷைகளும் அரசகரும மொழிகளாக ஆக்கப்பட்ட ஸ்டேட் கவுன்சில் தீர்மானத்துக்கு அவர்கள் மதிப்புக் கொடுத்து அது மாற்றப்பட மாட்டாது என்ற அடிப்படையில் தங்கள் சிபார்சுகளைச் செய்தார்கள். ஆனால் களனியாலிலும் 1956இல் பாராளுமன்றத்திலும், அந்தத் தீர்மானம் நிராகரிக்கப்பட்டு துரோகம் இழைக்கப்பட்டது.

கதை நான்கு.

ஐம்பதுக்கு ஐம்பது கோரிக்கை.

இப்போ நாலாவது வாக்கு மீறிய படலத்துக்கு வருவோம். அந்த நாட்களின் சரித்திரத்தை எல்லாரும் அறிவார்கள். சோல்பரி கமிஷன் முன்னிலையில் பழைய மந்திரிகள் சபை தங்கள் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்தார்கள். தமிழ் காங்கிரஸ் ஐம்பதுக்கு ஐம்பது கோரிக்கையைச் சமர்ப்பித்தது. கமிஷன் முன்னிலையில் சாட்சியம் அளித்த திரு.டபிள்யூ. தகநாயக்கா அன்றைய தூழ்நிலையில் பாராளுமன்ற சபையிலே என்ன விகிதாசாரப்படி மக்கள் பிரதிநிதிகள் அங்கம் வகிக்க நேரிடும் என்பதைக் கணக்குப்பார்த்துச் சொன்னார். 75,000 மக்களுக்கும் 1000 சதுர மைல் நிலப் பரப்பிற்கும் ஒரு பிரதிநிதி என்ற அடிப்படையில் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 101 அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட பாராளுமன்ற சபையிலே 58 பெரும் பான்மைச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் 43 சிறுபான்மைச் சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் இருப்பார்கள் என்று எடுத்துக் காட்டினார். உபசபாநாயகர்: "கௌரவ அங்கத்தவரின் உரைநடுவில் குறுக்கிட விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்தச் சரித்திரம் சம்பந்தமாக இவ்வளவு நேரம் எடுக்க வேண்டுமா? வெள்ளை அறிக்கையைப்பற்றியல்லவா விவாதித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்."

திரு.வீ.நவரத்தினம் : "அதிக நேரம் எடுக்க மாட்டேன். கடைசியாக கமிஷன் அறிக்கை வெளியான பொழுது திரு.தகநாயக்காவின் விகிதாசாரத்தை ஏற்று 58 : 43 என்ற விகிதாசாரத்தை வைத்து தங்கள் திட்டத்தை வகுத்திருப்பதாகக் காணப்பட்டது. அது தமிழருக்குத் திருப்தி அளிக்கவில்லை. முழு அறிக்கையுமே தமிழ் இலங்கையைத் திருப்திப்படுத்தவில்லை. அப்படியிருந்தும் அந்தக்காலத்துத் தமிழ்த் தலைவர்கள் அறிக்கையை ஏற்கும்படியாக ஆலோசனை கூறினார்கள். அதற்குப் பற்பல காரணங்களைச் சொன்னார்கள். ஆனால் முக்கியமாக ஸ்டேட்

கவுன்சில் சபையிலே வைத்து திரு. டி. எஸ்.சேனநாயக்கா, திரு.மொலமுறே இன்னும் பல சிங்களத் தலைவர்கள் எங்களை நம்புங்கள் என்று விடுத்த வேண்டுகோளுக்கு இணங்கியே அவ்வாறு ஆலோசனை கூறினார்கள். ஒன்று படுத்துவதே இலட்சியம்.

9-11-1945ம் திகதி ஸ்டேட் கவுன்சில் சபையிலே சோல்பரித் திட்டம் அடங்கிய வெள்ளை அறிக்கை மீது விவாதம் நடந்த பொழுது திரு.டி.எஸ்.சேனநாயக்கா இவ்வாறு வேண்டு கோள் விடுத்தார். ஹன்சாட் புத்தகத்திலிருந்து வாசிக்கிறேன். "கடந்த சில வருடங்களாக ஒரு விடயம் என் மனதைப் புண்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. சிறுபான்மையினர் சிங்கள மக்களை சந்தேகக் கண் கொண்டு பார்க்கிறார்களே என்று. இப்படிச் சந்தேகிப்பதற்கு நாங்கள் இடம் கொடுத்திருக்கவில்லையே என்று கருதினேன். நெடுங்காலமாக எங்களோடு கூடி வாழ்ந்த இந்த மற்றைய இனத்தவர்கள் எங்களை இப்படி சந்தேகிக்கக்கூடாது என்று நினைத்தேன். சந்தேகிப்பதற்குக் காரணமே இல்லை. ஆயினும் அவர்கள் மனதில் பயம் இருந்தது. ஆனபடியால் கமிஷன் முன் கோரிக்கைகளை வைத்தார்கள். இத்தனை நெடுங்காலமாக எங்களோடு கூட வாழ்ந்த இந்த மக்கள் எங்களை இவ்வளவு குறைவாக மதித்தார்களே, எங்களை நம்ப முடியாமல் இருந்தார்களே என்று நான் வருந்தினேன். மனம் நொந்தேன். இன்று நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். எங்களோடு ஒத்துழைக்க முன் வந்துள்ளார் என்று. ஒரே சமூகமா இருப்பதற்கு இசைந்துள்ளார்கள் என்று. புதிய அரசியல் சாசனம் வந்திருக்கிறது என்ற சிந்தனையைக் கைவிட்டு விட்டு எல்லா இனங்களையும் ஒன்று படுத்துவதைத் தவிர எனக்கு வாழ்கையிலே வேறு இலட்சியம் கிடையாது.

"சிறுபான்மையினரின் உள்ளங்களில் எதிர்காலத்தைப் பற்றி நம்பிக்கை இருக்கிறது என்பதைக் காண நான் சந்தோசப் படுகிறேன். எங்களைப்

பொறுத்த வரையில் எங்கள் மனத்தில்
 திடசங்கல்பம் உண்டு. நாட்டிலே இன்று
 நிலவும் நல்லெண்ணத்தை மேலும்
 பலப்படுத்துவோம் என்று எனது நண்பர்
 பலாங்கொட அங்கத்தவர் திரு. மொல
 முறே (ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி) எங்கள்
 உள்ளக்கிடக்கையை எடுத்துக் கூறியிருக்
 கிறார்கள். நான் இந்தச் சிறுபான்
 மை இனங்களுக்கு உறுதி மொழியாக
 கூறுகிறேன். இந்தச் சபையில் இருக்கும்
 ஒவ்வொரு சிங்களவனும் எங்களில்
 வைக்கப்படும் நம்பிக்கைக்கு தகுதி
 வாய்ந்தவன் என்று. எங்கள் மூதாததை
 யருக்கு அபகீர்த்தி விளைவிக்க
 மாட்டோம் என்று. சிங்களவராகிய
 எங்களைப் பொறுத்தவரையில் எங்கள்
 சக்திக்கு எட்டியவரையில் இப்பொழுது நிலவும்
 நல்லெண்ணத்தை மேன்மேலும் வளர்த்துக்
 கொண்டே இருப்போம். சிறுபான்மை
 இனங்களைப் பொறுத்த மட்டில்
 அவர்களிற்கு மாறாக இருந்தார்களோ
 இல்லையோ, அல்லது வேறு யாருக்காவது
 மாறாக இருந்தார்களோ இல்லையோ
 நான் சொல்லுகிறேன், சிங்களவர்
 ளாகிய நாங்கள் எங்கள் இனத்தின்
 பண்புகளிற்குத் தகுதி வாய்ந்தவர்கள்
 என்பதைக் காட்டுவோம்."

(9-11-1945 - ஸ்டேட்
 கவுன்சில் ஹன்சாட்)

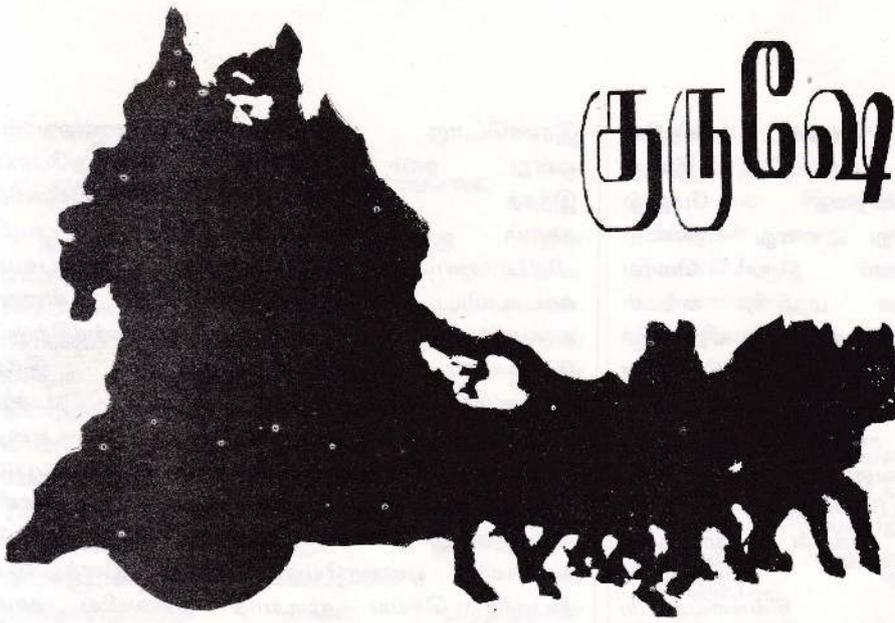
இப்படியாக திரு. டி. எஸ். சேனநாயக்காவுள்
 ஏனையோரும் உறுதி கூறி விடுத்த
 வேண்டுகோளிற்கு, தமிழரின் ஒத்துழைப்பைப்
 பிரதிபலிப்பதற்காக எழுந்தார் திரு. ஜெக
 நாதன் தியாகராசா. ஏனைய சிங்களத்
 தலைவர்கள் பேசியதை வாரித்து இந்தச்
 சபையின் நேரத்தை எடுக்க நான்
 விரும்பவில்லை. திரு. தியாகராசா ஆற்றிய
 உரையின் ஒரு பகுதியை வாசிக்க
 விரும்புகிறேன். அவர் சொன்னார்க
 "இந்தப் புதிய திட்டம் எங்களிற்குத்
 திருப்தி அளிக்கிறதா? இல்லவே இல்லை.
 மனச்சாட்சியில் கைவைத்து நாம்
 திருப்திப்படுகிறோம் என்று சொல்ல முடியாது.
 அது அநீதி விளைவிக்கிறது. முக்கியமாகத்
 தமிழருக்கு. ஆனால் நாங்கள் என்ன
 செய்வது என்ற கேள்வி எழுகிறது.

இரண்டொரு வழிகள் தோன்றலாம்.
 ஒன்று நாம் 1931ல் செய்ததுபோல்
 இந்தத் திட்டத்தையும் பகிஷ்கரிக்க
 கலாம். ஆனால் அந்த வழி
 பிரயோசனம் அற்றது என்று அனுபவம்
 காட்டிவிட்டது. இன்னுமோர் வழி உள்ளது.
 நாங்கள் புதிய பாராளுமன்றத்திற்குப்
 போகலாம். எதற்காக என்றால், இந்த
 அரசமைப்புத்திட்டத்தை அமுல் நடத்து
 வதற்காகவல்ல. உள்ளிருந்து அதை
 முறியடிப்பதற்காக அல்லது நாம் விரும்பியபடி
 திருத்துவதற்காக. இந்த வழியும் பயனளி
 க்கும் என்று சொல்ல முடியாது. இந்த இரண்டு
 வழிகளில் ஒன்றையேனும் எனது இனத்துக்குச்
 சிபாரிசு செய்ய முடியாத நிலையில் நான்
 இருக்கிறேன். புதிய பாராளுமன்றம்
 திட்டப்படி இயங்குவதை உள்ளிருந்தாயினும்சரி
 வெளியில் நின்றாயினும்சரி நம்மால்
 தடைசெய்யமுடியாது."

"அப்படியானால் நாம் என்ன செய்வது?
 ஆயுதக்கிளர்ச்சி செய்து போராடுப்படி
 மக்களைத் தூண்டி விடப்போகிறோமா?
 அல்லது ஒத்துழைக்கப் போகிறோமா?
 சந்தேகம் இல்லாமல் எனது இனத்துக்கு
 நான் கூறும் புத்திமதியாவது. பெரும்
 பான்மை இனத்திற்கு நமது ஒத்துழைப்பைக்
 கொடுப்போம். சிங்களத் தலைவர்கள்-
 மந்திரிசபை முதல்வர்கள், கௌரவ சுகாதார
 மந்திரி, கௌரவ பலாங்கொடை
 அங்கத்தவர் திரு. மொலமுறே இன்னும்
 பலர் தந்த வாக்குறுதிகளை அவர்கள்
 காப்பாற்றுவார்கள் என்று நம்பி
 கமிஷன் அறிக்கையில் தெரிவிக்க
 கப்பட்டுள்ள நன்னம்பிக்கைகளை
 இந்தத் தலைவர்கள் நிறைவேற்று
 வார்கள் என்று நம்பி, சிறுபான்மை
 இனங்களுக்கு எப்போதும் நீதி வழங்கப்படும்
 என்று நம்பி நமது ஒத்துழைப்பைக்
 கொடுப்போம். நமது எதிர்காலம் நமது
 கையில்தான் இருக்கிறது. லண்டனில்
 நம்பிக்கை வைத்துப் பயனில்லை."
 இவ்வாறு திரு. ஜெகநாதன் தியாகராஜா
 புத்திமதி கூறினார்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

குருவேத்திரம்

தர்மம் மறுபடியும் வெல்லுவதற்குரிய போரில் ஈடுபடுவோரின் களம் இது.

தாய்க்கு அடித்தவன் பெண்டிலை விடுவானா?

"தனக்குத் தனக்கு என்றால் நெஞ்சம் படக் படக் என்னும்" என்று சொல்வார்கள். இலங்கையிலிருந்து வந்தவர்கள் என்பதால் விதி விலக்கான அனுமதி (எக்செப்சனல் லீவு) தரப்பட்டு இங்கே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நாங்கள் எங்களுடைய எதிர்காலம் எப்படி அமையப் போகின்றது என்பதை எண்ணிப் பாராமல் இருக்கின்றோம். எமக்கெனப் பணியாற்றி வருகின்ற தமிழகதிச் செயற்பாட்டுக் குழுவுடன் இணைந்து ஒத்துழைக்க மறுத்து வருகின்றோம். அகதிகளாக இந்த நாட்டுக்குள் வந்தவுடனும் விமானிலையை த்துக்கு வந்து எம்மை அழைத்துச் சென்று உறையுளும் உடையும் வேண்டியவிடத்துக் கைச்செலவுக்குப் பணமும் தந்துதவும் தமிழகதி வீட்டு வசதிக் கழகம் எமக்காக நடத்தும் நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றாது வாளாவிருக்கின்றோம். அண்மையில் தமிழகதி வீட்டு வசதிக் கழகத்தின் ஆண்டுப் பொதுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. அந்தக் கூட்டத்திற்கு வரும்படி அக்கழகத்தின் வீடுகளில் வாழும் 127 அகதிகளிற்கும் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டிருந்தது.

ஆனால் அந்த 127 நார்களில் 15 பேர்கள் கூடக் கூட்டத்திற்கு வரவில்லை. ஏன்வரவில்லை என்று ஒரு நண்பனைக் கேட்டேன். "நேரமில்லை மச்சான் கொன்றினியூஅஸ் ஆக 36 மணித்தியாலம் வேலை மச்சான்" என்றார் அந்த அகதி. கதியற்றவர்கள் வேலை செய்யத்தான் வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் "கதி" பெறுவது எப்படி? ஆனால் தமக்கென இயங்கும் ஒரு நிறுவனத்தின் முக்கிய கூட்டத்திற்குப் போகாமலா "கதி" பெறவேண்டும்? அகதிகள் ஒருவருமே கூட்டத்திற்குப் போகாமல் விட்டிருந்தால் அந்த வீட்டு வசதிக் கழகத்தின் "கதி" என்ன? அக்கழகத்தின் வீடுகளில் உறையும் தமிழகதிகளின் கதி என்ன?

ஏன் இந்த அகதிகள் இப்படி நடந்து கொள்கிறார்கள்? ஆறு கடக்கு மட்டும் அண்ணண் தம்பி, ஆறு கடந்த பின்னர் நீ யார்? நான் யார்? என்ற அயோக்கியப் போக்கு ஏன்?

சிங்களவரின் வெங்கொடுமையைத் தாங்க முடியாமல் சுதியற்றுப் பதியற்று அந்தரப்பட்டு அவதிக்குள்ளாகி இந்த நாட்டுக்குள் நுழைந்துவிட்ட நாங்கள் அண்மையில் நாம் பட்ட அவலங்களை மறந்து, மெய்மறந்து "அனுபவிராசா அனுபவி" என்று அலமந்து திரிகிறோம். நாளைக்கு என்ன நடக்கப் போகிறது என்பதை எண்ணிப் பாராமல் "விசிறித் " திரிகிறோம்.

மீனவர்களின் வலையிலே கடலாமை அகப்படும்போது அது படாத பாடு பட்டுத் தவிக்கும். பிடிபட்டுத் தோணிக்குள் போடப்பட்டுக் கிடக்கும்போது எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணிச் சோரும்; துடிக்கும்; பதறும்; உதறும். "இனிமேல் விழிப்பாக இருந்து வலைக்குள் அகப்படாமல் வாழ்வேன்" என்று தீர்மானம் எடுக்கும். கரை சேர்ந்தவுடனும் மீனவன் அந்த ஆமையை வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று அதனைச் சமைக்கவெனக் கிடாரத்தில் நீரூற்றிக் கிடாரத்தை அடுப்பில் ஏற்றி அந்த ஆமையை நீர் நிறைந்த கிடாரத்துக்குள் விடுவான். விட்டவுடனும் அந்த ஆமை தான் பட்ட துயரம் எல்லாவற்றையும் மறந்து எடுத்துக் கொண்ட தீர்மானங்கள் எல்லாவற்றையும் காற்றிலே பறக்க விட்டு, நீச்சலடித்து விளையாடும். அடுத்து நடக்கப் போவதை எண்ணிப் பாராமல் ஏகாந்தமாக நீந்தும். முட்டாள் ஆமை! நீரில் ஆசையை விட்டகையோடு மீனவன் மூட்டிய

நெருப்பு தன்னை அவிக்கப் போகிறதே, துடிக்கப் போகிறேனே என்ற உணர்வோ உணர்ச்சியோ இல்லாமல் நீந்தும்; அடுப்பில் துடு பிடிக்கத் தொடங்கியதும் அழும்;

அது ஆமை; ஆற்றிவு இல்லாதது, ஆனால் நமதுஅகதிகளும் அப்படி 'அசடு'களாக நடந்து கொள்கிறார்களே. சிந்தனையற்றுத் திரிகின்றார்களே!

இன்று பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தி பார்த்தேன். பயமாக இருந்தது.

"Boat people will be sent back by force ;40,000 in Honk Kong must go , says Major" என்று எழுதியிருந்தது. கொங்கொங் நாட்டில் இன்று அகதிகளாக வாளும் நாற்பதினாயிரம் வியற்றாம் மக்களும் வலுக்கட்டாயமாகத் திரும்பி அனுப்பப்பட உள்ளார்கள். இது பிரித்தானியா எடுத்துள்ள தீர்மானம். அவர்களுக்கே இந்த மரியாதை என்றால் எமக்கெல்லாம் என்ன மரியாதை கிடைக்கும் என்று எண்ணிப் பாருங்கள். வெள்ளை வியற் நாமியர்களை இப்படி நடத்தும் இங்கிலாந்து கறுத்தத் தமிழரை என்ன செய்யும்?

தாய்க்கு அடித்த தறுதலை பெண்டிலை விடுவானா! தமிழ் அகதியே சிந்திப்பாயா?

சசி இலண்டன் வடக்கு

தமிழ்ப் பத்திரிகை ஒன்று

உங்கள் பத்திரிகையின் பெயர் நிரந்தர அந்தஸ்தைக் கொடுக்க வாய்ப்பாயில்லை. ஆனால், ஒரு குறிக்கோளை வைத்துக் கொண்டு நடத்தப்படும் முயற்சியில் நான் எதுவும் சொல்ல முடியவில்லை.

இலக்கியத்திற்கும் கலைக்கும் என்று இந்தப் பிரதேசத்தில் ஒரு நல்ல தமிழ்ப் பத்திரிகை பிறக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன். ஈடுபாடு உள்ள நண்பர்கள் முயற்சி எடுத்தால் என்னாலியன்றதைச் செய்வேன். பிரிட்டனிலும், ஐரோப்பிய நாடுகளிலும், கனடாவிலும் இன்று வாழும் தமிழ் மக்களின் தமிழ்த்

தேவையைப் பற்றி அறிவீர்கள். ஒரு நல்ல தமிழ்ப் பத்திரிகை, தமிழர்களின் இன்றைய பிரச்சினைகளுடன், அவர்கள் விரும்பிப் படிக்கக் கூடிய பொதுவிஷயங்கள் கட்டுரைகள் கதைகள் கலைகள் முதலியவைகளும் அடங்கிய இதழ் ஒன்று தேவைப்படுகிறது என்று தெரிகிறது. ஆர்வமுள்ளோருடன் தொடர்பு கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சோ.சிவபாதசுந்தரம்

82, Oswald, Courtwood Lane, Croydon CR0 9HB, U.K.

THE TREATMENT OF TAMIL POLITICAL PRISONERS IN SRI LANKAN JAILS

As narrated by a Tamil Political Prisoner

That was the time when the Tamil-speaking people were subjected to punishments and penalties. Whenever they expressed dissatisfaction with the government for its partiality in the treatment of the Tamils as opposed to the Sinhalese they were branded as communalists. They were viewed with suspicion and distrust. This step-motherly treatment of the Tamils gave rise to resentment and frustration among them, particularly in the younger generation, which eventually boiled into action. They started indirectly, and sometimes even directly, to challenge the racial attitude of the State. Sensing severe repercussions to their oppressive measures, the government let loose its security forces - first the police and then the army - to search for these 'subversives' in the Tamil homeland of North and East of the Island, and to put them behind bars. These searches initially started in the Eastern provincial towns of Trincomalee, Batticaloa and Amparal. Many youths were arrested on mere suspicion and were remanded. These innocent de-

"He was condemned to a lonely cell for one month where no visitors were allowed to see him. His meals comprised only rice and salt."

tainees so arrested were kept in remand jails for long periods, sometimes for months and years, without their cases being heard. They were subjected to all kinds of severe torture under the guise of investigation. Thousands of Tamil youths so arrested were kept in prison without access to the outside world. Even their parents and relatives were not allowed to see them.

According to Clause 2 of the "Peace Accord" signed on 29.7.87 by the President of Sri Lanka and the Prime Minister of India, those who had been remanded under the Emergency Regulations and the Prevention of Terrorism Act, and those whose cases had been taken up for hearing in Court or pending were to be granted amnesty by the President. Ac-

cordingly, many detainees were released in September 1987. But, owing to certain unfortunate events that happened thereafter, the release of the detainees from the North and East and even of those who had been detained for alleged violence committed outside the North and East, was stopped. The government's view was that the terms of the Accord did not include amnesty for violence committed outside the Northern and Eastern provinces. When the anomaly was pointed out that certain categories of the detainees were released while certain others were not under the same Clause of the Accord, the government did not accept it. Petitions and memoranda submitted by the Tamil detainees were disregarded. Their hungerfasts were ignored. However, due to some concerted action taken by both those within the jail and those outside it, many of the detainees were subsequently released. But there are still several youths languishing in jails undergoing untold hardships.

The Tamils of Sri Lanka, and for that matter all the people the world over, would not have forgotten the massacre of the 53 Tamil remand prisoners in Wellkade Jail in 1983. Aside that, many Tamil political prisoners were beaten to death in the Tangalle prison. Many were shot dead in the Boosa Army Camp. The Tamil detainees who escaped the mass massacre in the Wellkade prison were transferred to the Boosa Army Camp.

As if to add insult to injury, certain factions from the ruling Sinhala majority community spread false rumours that Tamil political prisoners were given more facilities and treated more leniently than the Sinhalese political prisoners, mainly those from the J.V.P. Some of the Sinhalese newspapers gave a biased view and supported these allegations. They infused racial disharmony.

Permit me to mention a few instances of such injustice done to these unfortunate Tamils, behind the scenes, in jails and in remand prisons. The Tamil political prisoners who were housed in the New Magazine Prison were separated by only a wire-fence from

the Sinhalese political prisoners who were kept in adjacent buildings. On the day that the Supreme Court delivered its judgment regarding the 13th Amendment to the Constitution, the Sinhalese detainees hung black flags on the trees and marched in procession within their prison premises shouting slogans against the Tamils. Again, they did the same on 29.7.88, the anniversary date of the Accord. They wrote on the prison walls slogans abusing the Tamils and also burnt their effigies. Their writings on the wall evinced their contempt for the Tamils and they condemned them as separatists who should be done to death.

Now according to Prison Regulations, prisoners or detainees are not allowed to congregate, to go on processions, to fly (black) flags nor to inscribe anything on the prison walls, which acts are offences punishable under law. But the prison officials appeared to have ignored the actions described above.

Another instance would be that on the day in 1988 when the Sinhalese prisoners were permitted to hold a rally and exhibition in the Prison premises to commemorate the Great Russian Revolution of 1917, friends and relatives of those prisoners were granted permission by the authorities to enter the prison premises and witness the exhibition programmes. The idea behind the organising of this rally was said to enable their friends and relatives to bring into the jail the materials that would be required for a jail-break. They were successful. On 13th December of that year 221 Sinhalese political prisoners escaped from jail having blasted the prison walls with bombs. The important irony to note here is that when the Tamil political prisoners undertook a fast-unto-death protest, not a single relative or friend was allowed into the premises even to see them; whereas, friends and relatives of Sinhalese prisoners were allowed to join in their exhibition rally. Such is the discriminatory observance of the law of the land.

One more glaring example of racial discrimination by the Sinhalese authorities and even among prisoners, which I describe here, would not be out of place. A Tamil political prisoner happened to enter into an argument with a prison official over some injustice done to him. The official later complained the matter to higher authorities, giving a twisted version. Later, a jailer was ordered to record the prisoner's statement. After about two months his case was heard in the presence of the Superintendent of the Jail when charges were framed against him under Section 78 of the Prisons Ordinance. The prisoner pleaded not guilty. But the Superintendent was not satisfied. He said that he was conducting that case from the posi-

tion of a judge treating the political prisoner as the accused and basing his inquiries on evidence prepared by the prison officials. From the inquiry which lasted three days it was discernible that each of the three officials who gave evidence contradicted each other's statements or failed to corroborate.

The Tamil prisoner submitted to the inquiring judge (the Superintendent) that on the face of the contradictory evidence given by the officials he wanted the connected files of evidence and other statements made by them made available for his perusal to enable him to study them and show proof of his innocence. But his pleas were ignored. He was condemned to a lonely cell for one month where no visitors were allowed to see him. His meals comprised

"the majority community is believing and spreading false propaganda that Tamil prisoners are being treated more leniently than their Sinhalese counterparts."

only rice and salt. When this prisoner reiterated that it was discriminatory on the part of the authorities in that the Sinhalese political prisoners were allowed to breach the Prison Regulations by conducting processions, shouting discriminatory slogans and writing anti-Tamil slogans on the walls, etc. the Superintendent had remarked that he was the sole authority who decided as to who did what—that is to say, he was the law unto himself.

While the Tamil political prisoners are being treated in such discriminatory manner, it is despicable to find that the majority community is believing and spreading false propaganda that Tamil prisoners are being treated more leniently than their Sinhalese counterparts. This type of racial discrimination is sure to sow seeds of discontent and distrust, if it had not done yet, among the elite Tamil population, which may lead to frustration and eventually urge them also to support the call of the radicals for a break away from the majority community.

The media can make it or break it! In the interests of the well-being of both communities living in this Island, it is but obligatory on the part of the mass media and their powerful managers to infuse propriety and common sense in the minds of the public rather than to sow seeds of division. The need of the moment in Sri Lanka is equality among all her citizens devoid of discrimination on the basis of race, religion or caste. That, and only that, will bring peace and prosperity. ■

HERE AND THERE

REFUGEES IN LONDON

London Strategic Policy Unit estimates that there are a total of 127,930 refugees in London, which constitute nearly 90% of the refugee population in Britain.

CONFERENCE : PREVENTING HARDER TIMES IN THE CITY

Black and Ethnic Minority groups are an essential part of London's community network. They have a vital role to play in meeting London's needs in the 1990's. There is a one day conference on 23rd November 1989 at the Bridge Park Complex, Brent Park, London NW10 for black and ethnic minority community organisations, organised by the London Boroughs Grants Committee in association with the Watts Labour Community Action Committee. The conference is intended to explore the options for future security through the diversification of funding sources.

FLOODING OF REFUGEES

The British government has increasingly seen refugees as a threat to its controlled immigration policies. While the number of immigrants has decreased, refugees - it is claimed - are "flooding" into Britain and other European countries. According to the recent statistics compiled by the British Refugee Council, the overall number of applicants for asylum has not changed significantly in the period from 1985 to 1988. The

statistics do not in any way reflect that Britain is being "flooded" with refugees. The number of people who sought asylum in Britain was 5444 in 1985, 4811 in 1986, 5160 in 1987 and 5105 in 1988. The number of Tamils seeking asylum here - 18 in 1980, 12 in 1981, 16 in 1982, 380 in 1983, 548 in 1984, 2306 in 1985, 1332 in 1986, 774 in 1987 and 340 in 1988. This is very small compared with other European countries and the rest of the world. In comparison to many other European countries the UK receives relatively few asylum-seekers, both in absolute numbers and in relation to its population.

CONFERENCE : REFUGEES : THE STRUGGLE FOR EQUALITY

Every year thousands of people flee their countries in order to escape political, religious or social persecution. Some of them enter Britain as refugees. The attitude of the government and the effects of government cuts meant that the refugees continue to experience enormous problems when they come here. There is a conference on the theme "Refugees: the struggle for Equality" on 30th January 1990 at the Central Buildings, Park Street, London SW1 organised by the Refugees Working Party of the London Boroughs Grants Scheme. The conference is designed to explore both the issues facing refugees and asylum-seekers on their arrival in the UK, the reception phase, and the problems they encounter in trying to establish themselves, the resettlement phase. ■

Meetings, Events and Demos: Why not have your event listed in "Tamil Refugee". Just send details to Editor, "Tamil Refugee", Tamil Refugee Action Group, Unit 2 2nd Floor Millmead Business Centre Millmead Road London N17 9QU. Telephone: 365 0900 and 365 0911.

This is a free service to all readers of "Tamil Refugee"

Tamil Refugee is published by Tamil Refugee Action Group. The opinions expressed in Tamil Refugee are those of individual authors and do not necessarily represent those of the Editorial Committee or of the Tamil Refugee Action Group.

Materials sent for publication may be abridged and edited if found necessary.

Editor: M. Neiminathan.

THE TOTAL OF THOSE CLAIMED ASYLUM ON ARRIVAL IN U.K FOR
THE PERIOD 5 MARCH 1988 - 19 AUGUST 1989

NATIONALITY	HEATHROW (TN.1-4)	GATWICK (4+5)
TURKEY	2,908	713
SOMALIA	678	127
SRI LANKA	501	92
IRAQ	221	5
IRAN	170	17
ETHIOPIA	67	4
ANGOLA	61	1
COLOMBIA	48	17
UGANDA	44	799
SEYCHELLES	37	4
AFGANISTAN	33	10
ND	27	3
LEBANON	22	-
CYPRUS	17	-
GHANA	15	6
INDIA	9	6
BANGLADESH	8	-
PAKISTAN	8	-
ALGERIA	6	-
POLAND	6	-
DJIBOUTI	5	-
SOUTH AFRICA	5	7
CHILE	4	-
MORROCO	4	1
ZAIRE	4	-
BOLIVIA	3	-
ISRAEL	3	-
NICARAGUA	3	-
B O C	2	-
BULGARIA	2	-
KENYA	2	1
LIBYA	2	-
BAHRAIN	1	2
HUNGARY	1	-
PERU	1	-
SIERRA LEONE	1	-
SINGAPORE	1	-
SUDAN	1	-
SURINAM	1	-
SYRIA	1	-
TOGO	1	-
USA	1	-
USSR	1	-
ZIMBABWE	1	-
NIGERIA	-	2
CHINA	-	1
TOTAL	4,937	1,818

ஒரு தோழியின் குரல்

தோழி

எழுந்து வா

இன்னும் என்னடி இருட்டினில் வேலை

மீண்டும் மீண்டும்

அடுப்படி தஞ்சமாய்

அடிமை வாழ்வே தலை எழுத்தாக

எத்தனை நாள்தான் இந்த வாழ்வு

மானாக மருளாதே

அன்னம் போல் அசையாதே

வீறு கொண்டு எழு

எமது உரிமைகளை வென்றெடுப்போம்

அன்று

தலையைக் குனிவது அழகென்று சொல்லி

உலகையே பார்க்காமல் உன்னைத் தடுத்தனர்

உலகையே பார்க்காமல்

எத்தனை நாள்தான் இந்த வாழ்வு

இன்றும் அப்படியா

உன்னைச் சுற்றிக் கிடுகுவேலிகள்

இனியும் இருப்பதை அனுமதிக்காதே

இன்னும் என்னடி இருட்டினில் வேலை

தலையை நிமிர்த்து

எழுந்து வா

உலகைப் பார்.

(சொல்லாத சேதிகள் தொகுப்பிலிருந்து)